

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 4. Vltima laus D. Iosephi ex hac conjunctione quod ea quoque profuerit Divæ Virgini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

SECTIO IV.

*Ultima Laus Divi Josephi ex
hâc conjunctione quod ea
quoque profuerit ipsi Divae
Virgini.*

XLII. Licet primo aspectu hæc propositio insolens videri possit, quod scilicet Beata Virgini profuerit ipsius cum Divo Josepho conjunctio, antiqua tamen est veritas, pro quâ audiendus primò Divus Augustinus tom. 10. in Appendice sermonum de diversis serm. 25. circa finem vel quisquis est Author illius ubi hæc habet verba: *Habe Josephum cum Maria conjugem tuam virginitatem membrorum, quia de virginis membris virtus nascitur Angelorum: sit Maria Sponsa Christi virginitate servata. Sis autem & tu Pater Christi curâ castitatis, & honorificentia virginitatis, ut de virginis membris genitricis, sæculis Christianis nulla sit zelotypia: quem locum accommodans Divo Josepho ex Patribus nostris Discalceatis Pater Elias à Sanctâ Theresiâ Opere in duo volumina distincto, cui titulus Legatio in Epist. nuncupat. ad Divum Josephum; observat acutè in eo esse manifestum in his verbis: *Sit Maria Sponsa Christi virginitate servata: cum enim immediate post convertens se ad D. Josephum subdat. Sis autem & tu Pater Christi curâ castitatis & honorificentia virginitatis, &c.* manifestè patet in prioribus verbis loco istorum verborum, *Sit Maria Sponsa Christi*, debere esse, *Sit Maria Mater Christi virginitate servata*, ut sit sequela in eo quod subditur, *Sis autem & tu Pater Christi curâ castitatis, &c.* loco igitur hoc ita restituito, accipe illius genuinum sensum & interpretationem ex præcitato Patre nostro Eliâ à Sanctâ Theresiâ.*

XLIII. Alloquitur Sanctus Augustinus, vel alius si alius est istius sermonis Author, loco isto Divum Josephum occultè dimittere volentem Mariam conjugem suam, atque dicit ei. *Habe, idest, cole cum Mariâ conjugem tuam virginitatem membrorum.* Neque hoc à te infructuo-

sè aut inutiliter faciendum existimes, quia de virginis membris virtus nascitur Angelorum: hoc est qui virginitatem, quæ in membris carnis est, colunt virtute ac meritis sunt pares Angelis: quod autem subdit juxta præcedentem correctionem. *Sit Maria Mater Christi virginitate servata*, intellige, inquit noster Elias à Sanctâ Theresiâ, virginitatem non ut ab ipsâ servatam sed ut à Divo Josepho, qui Mariani pudoris custos & servator à Deo electus est & exiit. Et sensus est: *Sit Maria Mater Christi virginitate ejus servata per te ò Joseph! quem semper alloquitur per apostrophen, & quod Maria sit Mater Christi, ex hoc ipso tibi teneatur, nam ideò facta est Mater Christi, quia tu virginitatem illius, in quam ex lege matrimonii jus habebas, conservasti.*

Ex quo pondera Divi Josephi dignitatem ac immensum ipsius de Beatissimâ Virgine meritum: Quod enim hæc Dei Mater sit, hoc ipsa post Deum debet Divo Josepho nam virginitas illi, ut diximus, maternitatem istam attulit, virginitatem autem illius, Divi Josephi temperantia servavit. Ex quo facile quilibet eliciet quantis pia illa ac gratissima conjux, & erga omnes etiam immeritos adeò misericors & munifica, argumentis gratiam hæc rependerit.

Subditur deinde loco præcitato. *Sis & tu Pater Christi curâ castitatis, & honorificentia virginitatis: quasi diceret, dum sponsæ tuæ castitatem curasti, ejusque virginitatem honorando, eam ut optimus custos tuam servas atque defendis temperantiâ, non solum id efficit quod illa sit Mater Dei, sed etiam id tu obrines quod fias ejusdem Dei Pater: sicut enim alii mariti ductis uxoribus, filiorum quos illæ pariunt patres efficiuntur, illarum virginitate corruptâ, sic tu è contra, sponsæ tuæ Mariæ Virginitate servatâ, Christi filii ejus Pater efficeris: Nam quemadmodum aliis filiis nascendi causa est usus conjugii, ita è contra Christum concipiendi & gignendi causa fuit abstinentia ab hoc usu: Salvatore enim aliter nasci decebat quam ceteros homines, nec aliter nasci quam ex muliere incorruptâ.*

XLVI. Unde etiam fiet, inquit idem locus ex Augustino qui supra, *ut de virginis membris Dei genitricis, seculis Christianis nulla sit zelotypia*, id est te o Ioseph! virginici pudoris custode ac servatore castissimo futurus est, ut deinceps nullis seculis unquam Christianos ulla tangat aut irrat temeratae virginitatis Mariae suspicio, sed certissime omnes credituri sint, illam licet parientem, Virginem tamen illibatam permanisse: unde consequenter Divo Iosepho rota debet Ecclesia quod ei omnem abstulerit de virginici partus puritate ambiguitatem.

XLVII. Ideoque cum Ioseph antiquus Aegypti Prorex fuerit, ut toties repetimus figura huius castissimi Virginis Sponsi, merito in eo impletum & expressum dico quod de illo dicit Scriptura sacra Genes. 49. v. 25. *Omnipotens benedice tibi benedictionibus Caeli desuper, benedictionibus abyssi jacens deorsum*: per istam abyssum intelligendo vel Mariam vel uterum ejus, & per benedictionem Caeli desuper operationem Spiritus sancti ex qua conceptus est in illa Christus: cum enim ut illud profundissimum mysterium per Spiritum sanctum in utero Virginis perficeretur, ita Divus contribuerit Iosephus, quis negare poterit ipsum in eisdem abyssi super benedictae benedictionum participationem ubi erimam venire debuisse?

XLVIII. Audiendum secundò, pro hac nostra Thesi quid ipsa Beata Virgo de se ipsa ex mente Sanctorum Patrum & Ecclesiae loquens dicat Ecclesiastici cap. 24. Ibi sic illa inter alia vers. 18. *Quasi palma exaltata sum in Cades*, ubi alia versio pro *exaltata sum* habet *maritata sum*: adeò ut juxta hoc in Beata Virgine idem sit esse maritatam, & esse exaltatam: sed hoc qua ratione?

XLIX. Primò, quia Divus Iosephus cui maritata fuit, ita sanctus extitit, talibus gratiae ornamentis instructus, tot & tantis Coeli divitiis cumulatus, ut Virginis gloriae non parva cedat, quod virum tam sanctum, tam perfectum, adeò in omni virtute consummatum habuerit, debueritque habere.

L. Memoriae proditur quod quondam nobiles matronae Athenienses ex condito instituerunt circumlucum sive Con-

ventum magnificentum, ad solemnem opum suarum, margaritarum, unio-nium, gemmarum, adamantum, coeterique mundi muliebris vanam ostentationem. Die igitur statuto conveni-runt omnes fulgentes in localibus, au-ro, & gemmis ut caelum in stellis: sola inter illas uxor Phocionis ibi com-paruit in habitu modesto, sed honesto, quam propterea aliae comptulae, quae se ornaverant ut ad scenam, vel ad trium- phum, riserunt tanquam innocentem & simplicem: verum illa quae pluris faciebat, vitam suam sapientibus viri sui effatis, quam fatuis mundanarum deliriis aptare, ex inde ne vel minimum commota, sed mentem stabili, sic illas sapienter & modestè affata est: non sine consilio o Dominae meae! hinc ego inter vos adsum in vulgari meo habi-tu: poteram ut & vos divitias meas, quae non defunt ostentare, sed volui vobis ostendere, me unicum id aestimare, & magis facere, quod sum uxor Phocio-nis. Si haec illa de suo Phocione, quid Beata Virgo de suo Iosepho?

Secundò exaltata Maria quia mari-tata, quia ut Divus Iosephus in Mariam coniciens oculos, ejus puritatem, mode- stiam, humilitatem, charitatem, &c. intuens mirabatur, & ad easdem vir-tutes imitandas animabatur: ita quo- que Maria ex Divi Iosephi maximis virtutibus suo modo profecit. Intuens enim Sponsum suum tam sanctum, tam humilem, tam modestum, &c. cor ejus coelesti perfunde-batur suavitate, atque in Dei tantarum virtutum Authoris lau-dem & amorem magis inflammabatur. Hinc bene D. Hieronym. de nominibus Hebraicis observat quod *Cades* inter-pretatur Sanctitas, ut intelligamus in hac nostrarum conjunctione palmarum, (*Quasi palma exaltata sum in Cades*) nihil non redolere sanctitatem: Erant ergò illi duo Sacri Conjuges, quasi duo car-bones accensi qui ex approximatione se invicem inflammant: erant quasi duo uniones orientales, qui juxta se positi pellucidiores apparent & ele-gantiores; erant sicut duo illi Seraphi-ni apud Isaiam Prophetam qui alarum collisione reciproca se mutuo ad Dei laudes canendas provocabant.

Tertiò, ut intelligas quomodo ex-
altata

altata Maria ex hoc quod maritata: nota quod in humanis conjugiiis Pater tenetur uxori suæ de suâ Paternitate, & Mater Marito de suâ Maternitate: non quod uxor Paternitatem, maritus Maternitatem producat ex toto, vel ex parte: stat enim utraque ex utriusque propriâ causalitate, sed quia cum sint tantum causæ partiales unius & ejusdem Prolis nisi unirentur in agendo nunquam poneretur proles, ad cuius tantum positionem exurgit relatio Paternitatis in viro, Maternitatis in uxore.

LIII. Simili ferè modo tenetur Beata Virgo Divo Josepho Sponsò suo de suâ Maternitate: Licet enim hîc non concurrerit enim ipsâ Virgine ad productionem Christi, concurrat tamen nomine ipsius Spiritus Sanctus, qui in hâc productione ipsius vices ex infinitâ dignatione supplere dignatus est: quod autem quis per alium facit hoc modo, idest supplendo vices, & ex intentione supplendi, per se ipsum facere censetur: Hinc optimè dicitur *Palma maritata Maria*. Quemadmodum enim in naturalibus palma tœmina ut fructum suum ferat, necessariò maritati debet & conjugii palmæ mari, non aliter illum productura: ita quoque Beatissima Virgo Deipara secundum præsentem Decretorum Divinorum statum Divo debuit Josepho conjugii, ut Christum Dominum ex se proferret. Atqui ex hoc quod illa Christum protulit benedictum fructum ventris sui, tota ejus magnitudo & exaltatio ut constat, ergo & hæc quoque conjunctio Virgini profuit, ut & Divo Josepho, qui per illam pariter Christi Pater effectus est: Quid ergò Sanctissima Virgo illi cui hoc debuit non rependit quæ tantum potuit.

LIV. Hanc quoque rationem ex Augustissimo haurio Augustino tomo 7. lib. 1. de Nuptiis & Concupisc. cap. 11. ubi postquam statuit verum inter Mariam & Joseph Conjugium, esto inter illos non fuerit nec debuerit esse concubitus carnalis: elevans conceptus suos, addit: *Propter quod fidele Conjugium Patentes Christi vocari ambo meruerunt, & non solum illa Mater, verum etiam ille Pa-*

ter ejus, sicut Conjux Matris ejus, utrumque tamen mente non carne. Ubi vides Divum Augustinum velle non tantum Divum Josephum, sed etiam Mariam per hoc fidele Conjugium meruisse ut vocarentur parentes Christi. Ambo, inquit, meruerunt; quomodo verò ambo? Maria ut Joseph? nisi modo jam explicato, cum mutuâ ad invicem post Deum obligatione, Josephi ad Virginem pro suâ Paternitate, & Virginis ad Josephum pro suâ Maternitate.

Et quia ex dictorum paroemia id geminatis non cadit error: Confirmatur iterum ex eodem Divo Augustino sibi in hac doctrina constante ibidem paulò infra in his verbis. *Sed cum illo (idest Josepho,) non seminante illa peperisset, profecto nec ipsius forma servi parentes ambo essent, nisi inter se etiam sine carnis commixtione conjuges essent.* Ubi duo dicit Augustinus: primum, quod ambo sint parentes formæ servi in Christo, esto Divus Josephus non seminaverit: secundum, quod illius formæ servi parentes ambo, idest non solum Joseph, sed etiam Maria non fuissent nisi fuissent inter se conjuges sine commixtione carnis: Ex quibus patet quod in argumento hujus Sectionis proposuimus, scilicet quod hæc Conjunctio seu Matrimonium ipsi quoque Divæ Virgini profuerit.

Finio hunc Tractatum per Verba Divi Gregorii Nazianzeni orat. 11. de funere Gorgoniæ Sororis suæ. Hic Magnus Antistes ex singulari Divinarum Litterarum scientiâ cognomento Theologus, post elatam usque in Cœlum Gorgoniam præfatam, digrediens ad laudes Ursalii ejus mariti, eas sic compendio absolvit. *Vultis uno verbo Virum describam? Vir erat illius Gorgonia, nec enim scio quid amplius dicere necesse sit. Vir erat illius cuius unus rubor placebat quem pudor affert; unus candor quem parit abstinentia, nam pigmenta & fucos scenicis & meretricibus relinquebat. Vir erat illius quæ corpus penè sine cibo velut materia expers retinebat, & ante mortem mori cogebat. Vir erat illius, quæ noctes insomnes divinis psalmodiis traducebat, & tenera membra solo insternebat, &c.* Quod si ita ille magnus Antistes,

LV:

LVI:

tistes, & summus Theologus de Ursilio, quod Vir fuerit tantæ Mulieris Gorgoniæ: Quàm potiori ego jure dicam de Divo Josepho vultis uno verbo dicam quantus fuerit? Vir fuit illius Mariæ: vultis scire quantâ puritate, pietate, humilitate, prudentiâ, charitate, contemplatione, modestiâ, castitate, sanctitate, meritis, dotibus cor-

poris & animæ Sanctus Joseph exornatus fuerit? Uno verbo absolvam, Joseph Vir Mariæ de quâ natus est Jesus, qui vocatur Christus: nec enim scio quid amplius dicere necesse sit. Quanquam tamen amplius adhuc restat dicendum, quod scilicet fuerit Pater Christi & Dei, quæ materia est Tractatus qui sequitur.

TRACTATUS SECUNDUS. DIVUS JOSEPHUS Pater JESU.

NOMEN Patris cum sit nomen pietatis, & potestatis, ut etiam docuit antiquissimus Tertullianus, nomen est magnificentissimū & honorificentissimū: Propterea Senes qui ab ipsâ senectute venerabiles censentur, non parùm se honorari putant cum eis à nobis illud nomen *Patris* tribuitur.

Tantum est istud nomen, tam honorificum, tam magnificentum, ut etiam Reges & Principes, aliâque Reipublicæ columina, illud plaris fecerint, & si sapiunt alii, plaris facere debeant, æstimareque se magis honorabiles esse dum Patres populi appellari suis factis merentur, quàm ipso Regali titulo, qui tamen summi culminis est: Et quid mirum cum & ipsis Diis hoc nominis honoris gratiâ tributum sit. Vide Virgilium lib. 2. *Æneidos*, maxime lib. 2. *Georgicæ*. Gellium lib. 5. cap. 12.

Quod si illa appellatio adeo honorifica respectu hominum nobis similitum, quanta quæso erit illa in Divo Josepho, qui talis est per respectum ad Deum? Ptolemæus Rex à divitiis, à potentia, ab armis, à sapientia & judicio famosissimus, cessit adhuc vivens Cotonæ & Regno in favore Filii sui: cumque

Aulici sui id vehementer dissuaderent, quod valde indecens videretur Regem in senio tali se exuere Majestate: Respondit sapienter, se plaris facere Patrem Regis dici, & esse, quam Regem: Ita Joannes Baptista Fulgosius lib. 5. cap. 7. de Parent. Indulgent. erga liberos. Quanta ergo erit tua ô Sanctissime Joseph! gloria, qui non hominis Regis, sed Dei hominis Pater, & verè Pater exillis? Hanc gloriam hoc Tractatu pro viribus exequimur.

CAPUT PRIMUM.

Divo Josepho nomen Patris respectu Christi Domini rectè tribuitur.

Magnus, inquit Abbas Rupertus de Gloriâ filii hominis lib. 1. & verum nomen Beato Joseph Matthæus attribuit, quia si est Vir Mariæ, est & Pater Domini, &c. Ergo Vir Mariæ Joseph & ipsa Vxor illius. Proinde nec iste ineptè dixit Joseph Virum Mariæ, nec alius Evangelista mentitus est Patrem illum, ejus qui in eâ natus est Christi, appellando. Et erat iniquus Pater ejus & Mater mirantes super his quæ dicebantur de illo. Quid ergo mirum quod in asserenda ei istâ dignitate adeo